

שבת
שלום

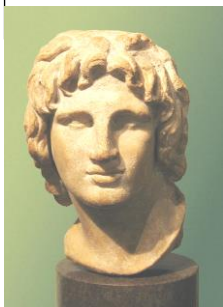
פרשת בא

"וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים"

(שמות י"ב ל"ו)

בבלי סנהדרין (צ"א.)

"...פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. אמרו לו הרי הוא אומר: 'וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום...'. תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו! אמר גביהא בן פסיסא לחכמים: 'תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס, אם ינצחוני אמרו להם הדיוט שבנו נצחתם אם אפסיד תתלו בי את הכשלוך ואם אני אנצח אותם אמרו להם תורת משה רבינו נצחתכם' ואם אנצח תתלו את הניצחון בתורת משה. נתנו לו רשות והלך ודן עמהן. אמר להן: 'מהיכן אתם מביאין ראייה?' אמרו לו: 'מן התורה'. אמר להן: 'אף אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה שנאמר: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה' (שמות י"ב, מ') תנו לנו שכר עבודה של ששים ריבוא נפש מבני ישראל ששיעבדתם במצרים במשך שלשים שנה וארבע מאות שנה!' אמר להן אלכסנדרוס מוקדון: 'החזירו לו תשובה'. אמרו לו: 'תנו לנו זמן שלשה ימים'. נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה. מיד הניחו שדותיהן כשהן זרועות וכרמיהן כשהן נטועות וברחו..."

דיוקנו של אלכסנדר מוקדון
מהמאה ה-1 לפנה"ס (לערך)
נמצא באלכסנדריה שבמצרים
הקרויה על שמו.

שיעור לאחר התפילה: גילי זיוון

שבת פרשת בא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:33	זמן תפילין / טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:16←09:15
שחרית ב'	08:30		
מנחה	13:30, 12:30	מנחה וערבית	16:45
לימוד הורים וילדים	17:00	שקיעה	16:59←16:54
צאת השבת	17:30	ערבית	20:10

“החודש הזה לכם”

בני ישראל שהיו תקופה ארוכה מאד בגלות מצרים, נחשפו ללוח השנה המצרי הקדום. לוח השנה המצרי היה מבוסס על 12 'חודשי ירח' שיוחסו גם להתנהגות הנילוס (היאור) במהלך חודשי 'ההצפה', 'הפריחה' ו'הקציר'. בפרשתנו, הקב"ה מעניק לעם ישראל את 'לוח השנה העברי' באמצעות משה ואהרן בין המכה התשיעית למכה העשירית שספגו המצרים.

אבן הפינה ללוח העברי היא החודש בו זוכה עם ישראל לראשונה בחייו בעצמאות! "החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה" (י"ב-ב). מרגע זה ואילך, על בני ישראל לאמץ את הלוח העברי שבו החודש נמדד על פי מחזור הלבנה (הירח) לקביעת המועדים ולפעולות הקשורות אליהם. מיד לאחר ההכרזה על הלוח החדש, הוא יוצא לפועל בציווי: "בעשור לחודש הזה" (י"ב-ג), כהכנה לליל הסדר הראשון שנערך במצרים.

הבסיס ללוח השנה העברי (היהודי) הוא "החודש". את המושג "חודש" אנו מוצאים עוד בפרשת 'נח' בשלבי המבול הראשונים: "...בַּשִּׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיֵנֹת הַתְּהוֹם רַבָּה..." (בראשית ז', י"א). ובהמשך, כאשר יעקב מגיע ללבן (בראשית כ"ט, י"ד), בסיפור יהודה ותמר (ל"ח, כ"ד) וכך הוא מלווה את כל ספרי התנ"ך.

תנועת כדור הארץ סביב צירו ממערב למזרח, גורמת לשמש ולירח לזרוח במזרח ולשקוע במערב. כאשר כדור הארץ מקיף את השמש במהלך שנה, הירח במקביל, מקיף את כדור הארץ ויוצר לנו את "החודש".

מאז בריאת הירח ביום הרביעי, ראו יושבי הארץ שהביטו לשמים שהוא משתנה במהלך החודש באופן מוזר מאד. בהתחלה הוא צר, בהדרגה הוא מתמלא, שוב הופך להיות צר עד שהוא נעלם ולפתע.. נולד מחדש! תופעה זו קיבלה את הכינוי: "מולד הלבנה". בתצפיות ליליות שנעשו, נמצא שהפער בין מולד למולד הוא 29 ימים ועוד כחצי יום. היות ואורך החודש הוא בימים שלמים, נמצא פתרון: חודש אחד יהיה 29 ימים וזה שאחריו 30 ימים, יקבל את חצי היום מהחודש הקודם. (למדדיקים – אורכו: 29 ימים, 12 שעות, 44 דקות, 3.1/3 – שניות).

מופעי הירח וצורותיו המתחלפות מיום ליום, מציינים לנו את מיקומו במהלך החודש:

(א) עם מולד הלבנה בתחילת כל חודש הוא נמצא בדיוק בין כדור הארץ לבין השמש, זורח סמוך לזריחת השמש ושוקע סמוך לשקיעת השמש. מסיבה זו קשה להבחין בו מספר שעות. לאחר כיממה מבצבצים קצותיו של הסהר הדק פונים לצד מזרח ומכאן קיבל את הכינוי - 'זורח' - הולך ומתמלא.

(ב) לאחר שבוע ימים (ברבע ראשון של החודש) הירח מואר בחצי הימני. זורח בצהרי היום ושוקע בחצות הלילה.

(ג) באמצע החודש, הירח מלא, הוא זורח סמוך לשקיעת השמש ושוקע סמוך לזריחת השמש.

(ד) בשבוע השלישי (הרבע האחרון של החודש) הוא שוב מואר בחצי השמאלי, מופיע בחצות הלילה ושוקע בחצות היום. לאחר כיממה קצותיו של הסהר הדק פונים לצד מערב ומכאן קיבל את הכינוי - 'גורע' - הולך וחסר.

(ה) ביום האחרון של החודש הירח נעלם למספר שעות וחוזר להופיע למולד של חודש חדש.

ראשית מועדם של חגי ישראל המרכזיים – פסח וסוכות, הוא בט"ו בחודש – היום בחודש בו הירח מלא.

מנחם קימלמן – קיבוץ ראש הנקרה

לדרורית וייס, אתך באבלך על פטירת אמך

לאה אונגר ז"ל

קיבוץ סעד

3בי יקותיא סופד לאחיו חייט ז"ל - "כי האדם צל השדה"

הושענא רבה תשי"ז, כל המשפחה יושבת בסוכה לארוחת בוקר בביתנו, בשכונת הבוכרים בירושלים. בהפתעה לכולנו מגיע חיים לבית ונכנס לסוכה עם חגור מלא, נשק וכובע פלדה בידו. ואני, ילד בן 10 מסתכל בדך בהערצה, וזו התמונה שמלווה אותי כשאני מדבר עליך. חזרת בשלום מפעולת התגמול בחוסן בריא ושלם לשמחת כולנו. למרות היותך אח שכול, התגייסת לצנחנים, השתתפת בפעולות התגמול, וסיימת בצניחה מבצעית במתלה ב'מבצע קדש'.

מעט דיברת על עצמך, היית שתקן בכל הנוגע אליך, אבל כששאלו אותך על ההיסטוריה המשפחתית היית כמעין שופע. זכרת פרטים, מקומות, שמות, קשרים משפחתיים, אסונות ושמחות במשפחה. היית ההיסטוריון המשפחתי.

בשנה האחרונה כשהסרטן התפשט בגופך וכנראה גם סבלת מכאבים, לא התלוננת.

לא זכית לצערי לחינוך מסודר. אבינו ז"ל נאלץ לשלוח אותך לבית יתומים 'דיסקין', לאחר שאמך יפה ז"ל נפטרה. עד היום אני קולט את הסיטואציה של חיים בבית היתומים. וכשאמרתי לך לפני שבועיים כי אני לא מבין איך אבא העביר אותך לבית יתומים, אמרת שהיה לך שם טוב והיה לך מה לאכול.

מבית היתומים עברת לקיבוץ 'חפץ חיים', התגייסת ל'צנחנים', ועם השחרור עברת לקיבוץ 'שעלבים'. שם בקיבוץ זכיתי שתארח אותי בכל קיץ, לשבוע ימים.

מ'שעלבים' עברת לקיבוץ סעד. כאן בקיבוץ הקמת משפחה נפלאה עם חייצ'ה. לצערנו עם רציחתו של בנד יקירך אמתי היי"ד, היית לא רק אח שכול בעקבות נפילתו של אחינו הגדול, מתתיהו במלחמת השחרור, אלא גם אב שכול. מי כמוני מבין עד כמה רציחתו של אמתי השפיעה עליך.

כאשר נודע לנו לפני כשלושה שבועות על מחלתך הקשה, באנו כולנו להיפרד ממך. ביום חמישי לפני חמישה ימים כשבאתי לבקר אותך, היה לי קשה לראות עד כמה אתה סובל, אבל ראיתי עד כמה ילדיך המסורים מתים, יערה, שושי ואלישע, דואגים לך ומטפלים בך, ואת חבריך בקיבוץ נכנסים לבקר למרות שכבר לא יכולת לדבר.

טפלת ברעייתך חייצ'ה בצורה מדהימה. כשעוד היה אפשר לקחת אותה אתך לכל מקום, טיפלת בה במסירות ובאורך רוח בהתאם לאופיך השקט.

לפני 10 ימים כשידענו שמצבך קשה אמרתי לך שביקרתי את אחותנו "דודה לאה" ומסרתי לה ד"ש ממך.

ילדיך הנפלאים ונכדיך ממשיכים את מורשת המשפחה שהנחלת להם.

צר לי עליך אחי חיים, היית גאוות המשפחה. יהי זכרך ברוך, תהא נשמתך צרורה בצרור החיים לצד אבא, נתן ואמתי, ולצד אמך יפה ממנה נפרדת בהיותך בן חמש.

פרדוקס החופש

יציאת מצרים, הקורמת עור וגידים לנגד עינינו בפרשת השבוע, מהווה סמל ומודל לתנועות חופש ושאיפות שחרור בתקופות שונות וללאומים מגוונים, ודי אם נזכיר את המנון העבדים בשדות הכותנה "let my people go" המבוסס על בקשת משה מפרעה. הרצון לחירות ולשחרור משעבוד חיצוני מקדם את העולם כבר אלפי שנים, ובימינו אנו אף נדמה לעיתים ככוח העיקרי המניע את האנושות.

מאידך, נראה כי במובנים רבים טבע האדם הוא לנסות להימלט מן האחריות המלווה את החירות. בספרו של אריך פרום 'מנוס מחופש' מתואר כיצד אלה אשר השתחררו מעבדות רישמית ומוגדרת מחפשים גורמים שונים שיחליטו במקומם ויאמרו להם מה נכון ומה מקובל. דוסטויבסקי ניסח זאת בצורה צינית בספרו 'האחים קרמזוב': "אין לו צורך דחוף יותר מאשר למצוא אדם שבידו יוכל להפקיד, במהירות האפשרית, את אותה מתת חופש שעמה, למזלו הביש, נולד."

ניתן להציע שסתירה פנימית זו נובעת מהתפיסה שחירות ועבדות שוללות זו את זו. במקורות היהדות ניתן למצוא גם גישה אחרת, הרואה בהן צדדים משלימים של אותו מטבע. הראי"ה קוק, בפרושו להגדה של פסח, מדגיש שדווקא העבדות היא הבסיס לחירות, ולהפך - רק מתוך חירות אמיתית ניתן לבחור באופן מודע ומושכל בשעבוד:

"אמנם העבדות ודאי גרמה... רעות וצרות בהווה שלה לאותם הסובלים אותה אז, אבל גם תכונת ההכנעה וההשתעבדות למי שראוי להשתעבד... יכולים לבטל הרצון העצמי והנטיה העצמית בשביל קבלת עול מלכות שמים... יהיה אז אותו רושם העבדות, אותו התמצית המצטרף לטובה שישאר אחר הזיקוק. ורק הוא ישלים את החירות הגמורה, בהיות האדם כל כך בן חורין עד שיוכל בחירותו המוחלטת גם כן לשעבד עצמו במקום הראוי, ולהיות עבד במקום שהעבדות היא החירות האמיתית".

הרב קוק מלמד אותנו כאן על **פרדוקס החופש**. הקריאות לחופש מוחלט, לביטול הגדרות והנורמות ולהתרת כל רסן, משאירות את האדם שבוי וכלוא בדחפיו ובחשקיו - הן המודעים והן הנסתרים. דווקא המשמעת הפנימית, קבלת המרות והיכולת של אדם ושל חברה להגביל ולצמצם את עצמם, הן שמאפשרות בסופו של מאמץ השגת חירות רוחנית ונפשית בריאה ויציבה. כפי שחוזר משה שוב ושוב באזני פרעה על הדרישה "שלח עמי ויעבדוני", זוהי גם המטרה האמיתית של יציאת מצרים - כניסה לתהליך רוחני מאתגר ומחייב, המוביל בסופו של דבר לכך ש"עבד ה' הוא לבדו חופשי".

בשיר **התרה**, החותם את ספרה 'שושנת רצון', מתארת כנרת סמואל-פולק תנועה חוזרת בין שעבוד מבחירה ובין חירות טבעית של הנפש. להלן קטע ממנו:

כָּל מְנוּנֵי וְאַזְוֵי	כָּל חֲסָדִים שֶׁלֹּא עָשִׂינוּ
וְצָרִיכִי וְאַסוּרִי	עִם גּוֹפְנוּ וְעִם הַנְּשָׁמָה הָעֵתִיקָה
שֶׁנֶּזְרְנוּ עַל נַפְשֵׁנוּ	כִּלְמָה בְּטָלִים וּמְבַטְלִים וּמְתַרְכְּכִים בְּחִלְשוֹת אָדָם
(שֶׁנֶּדְמוּ עָלֵינוּ כְּכִלְבִּים וְכִקְבִּים)	וּבְחֲסָרֵי שְׂמִים
סִימְנֵי קְרִיָּאָה שֶׁהֻצְבְּנוּ	...
בְּסוֹף כָּל מִשְׁפָּט	

על חברנו חיים יקותיאל ז"ל לבית מלל

בחודשים האחרונים זכיתי לשמוע ולכתוב מפיו של חיים, את סיפור חייו.

בשבועיים האחרונים לחייו הספקנו לעבור ביחד על הדברים שנכתבו. לצערי הרב חיים נפטר – ולא זכה לראות את התוצר הסופי שטרם יצא לאור. זיכרונותיו ומורשתו נכתבו עבור ילדיו, נכדיו ועבור הדורות הבאים.

חיים היה איש צנוע, ביישן, טוב-לב, בעל ידע רב בתחומים רבים, איש מאמין וספוג במורשת אבותיו. את רגשותיו היטיב להצניע, אך חיוכו וטוב ליבו בצבצו מעיניו הכחולות והקרינו על סביבתו.

חיים נולד בירושלים בשכונת **בית ישראל החדשה**, בשנת תרצ"ח בערב סוכות 1937, כילד שלישי להוריו, אחריו נולד אח נוסף. הוא חווה ילדות קשה – התייתם מאמו בהיותו בן ארבע בלבד, אירוע קשה זה השאיר חותמו על חיים לכל אורך חייו, הוא התחנך בבית היתומים על שם **דיסקין**. אביו נישא בשנית ולזוג נולדו ארבעה ילדים נוספים, חיים ראה בהם אחים לכל דבר. אחיו הגדול - **מתתיה** הי"ד, נפל במלחמת השחרור. גם מאורע זה השפיע עליו רבות.

בצעירותו לחם חיים ביחידה מובחרת, השתתף בכל פעולות התגמול ואף צנח **במתלה**, בעת מלחמת קדש. הוא זכה להצטיינות ולסיור נרחב עם מפקדים גבוהים, במשך שבועיים במרחבי סיני – חוויה לכל החיים. חיים היה גאה מאד בשרותו הצבאי במסגרת הנח"ל המוצנח.

חיים שאף לחיות בקיבוץ ואף הגשים את חלומו זה. הוא הקים משפחה חמה ואוהבת עם חייצה לבית (קרונובליט) דגן, חברת קיבוץ זיקים לשעבר, של תנועת השומר-הצעיר, את ביתם בנו בסעד. כל חייו הבוגרים, היה חיים איש השדה, עובד אדמה ובעיקר – נוטע. הוא אהב כל יום וכל רגע בחברת עצי הפרי, באוויר הפתוח בטבע. גם שני בניו – מתתיה ואלישע-לולו הלכו בעקבותיו, דבר שגרם לו להרבה גאווה ונחת. אהבה גדולה נוספת הייתה אהבתו לארץ ישראל ובעיקר להיסטוריה ולמורשת היהודית. חיים השתתף בחפירות הנודעות במדבר יהודה ובמצדה בראשות הארכיאולוג והרמטכ"ל - **יגאל ידין**. היה לו אוסף מטבעות עתיקים מתקופות שונות, הוא גם השתתף באין-ספור סיורים, קורסים וטיולים בנושא – היסטוריה של ארץ-ישראל וידיעת-הארץ.

בנוסף היה גם אב-שכול, הוא וחייצה שכלו את בנם **אמתי** הי"ד בפיגוע בירושלים, בעת שעבד כמאבטח בחברת בזק, זמן קצר לאחר נישואיו. זאת הייתה מכה קשה נוספת, אך חיים המשיך בחייו בגבורה, קם יום-יום לעבודה, מצא בכך סיפוק, את כאבו הגדול הפנים וחיוכו תמיד נשאר אתו. לזכרו של אמתי הקימו חניכי בני-עקיבא בסעד, את **חסד אמתי**.

למרות נתוני הפתיחה הקשים של חייו – יתמות, דלות, בית-יתומים ושכול – הצליח חיים להגשים את חלומו, להיות חלוץ, להיות בקיבוץ, להקים משפחה לתפארת, להיות חקלאי ונוטע, לאהוב את הארץ ולהיות אדם אופטימי, מאושר ובעיקר להשפיע רב-טוב על סביבתו. חיים היה אדם ירא שמיים ומלא במורשת ובמסורת אבותיו.

געגעיו וכמיהתו לאמו ליוו אותו כל חייו, כפי שהתבטא בעצמו – **"כל חיי חיפשתי את אמא והתגעגעתי אליה..."** בכל עת שהזכיר את אמו, התמלאו עיניו דמעות, אך מילות הסיכום שלו היו – **"אני בן-אדם אופטימי, שמח בחלקי ומלא הודיה!"**

נפרדנו מאדם וחבר יקר מאד. תנחומי הכנים לכל בני המשפחה המורחבת.

זהבה ברט ישראלי

דברי הספד לחיים יקותיאל ז"ל "סבא חיים" - אפרת בייליה

חיים יקר ואהוב, 'סבא חיים' שלנו!

עומדים כאן ומתקשים להאמין. הפרידה קשה מנשוא. זכינו ב-7 שנים האחרונות לגור בשכנות אליכם. לזכות, להכיר ולהרגיש את הטוב המיוחד והאופייני לך. הפכנו למשפחה של ממש! המפגשים אתך היו יומיומיים.

בפשטות ישבנו יחד ודיברנו. בימים חמים יצאנו לתפוס משב רוח על הדשא ולשוחח ובימים של חורף נהנים משמש חמימה, ואתה בישיבתך בחוץ היית שם לב לכל פרט, אומר שלום ומתעניין בכל העובר ושב. את הדאגה שלך אלינו הרגשנו תמיד. התעניינת בשלומנו והיה חשוב לך שיהיה לנו טוב.

על המנהג הקבוע שלנו להיפגש בכל מוצאי שבת להבדלה התמדנו לאורך השנים, גם בתקופת הקורונה עם הקפדה על מרחק אבל על המפגש לא וויתרנו. בסיומה של ההבדלה היינו מסכמים את השבת, משוחחים על השבוע הקרוב, מזג האוויר, התוכניות לטיפול באבוקדו, איזה זנים ביצא ועוד.

השיחות אתך היו כמו אבא לילדים והדאגה שלך לילדים שלנו הייתה כמו של סבא. תמיד היו לך ממתקים לשמח את הילדים והם הרגישו בנוח לבוא אליך ואהבו אותך מאד!

תודה חיים שלימדת אותנו מהי אהבת המולדת. תודה שלימדת אותנו מהי ראיית הטוב. סיפרת לנו על ילדותך שהייתה לא פשוטה ועל הקשיים והאסונות שאף היו בדרך, אבל עם כל זה תמיד שידרת אופטימיות וכששאלנו מה שלומך ענית **ברוך ה'!**

אתמול נכנסתי אליך חיים ואמרתי לך שאנחנו אוהבים אותך ושנחנו פה איתך כל הזמן, ואתה הנהנת לי עם הראש והסתכלת אליי. הרגשתי שזה מעין מפגש פרידה עם כל הקושי שבדבר.

מתי, יערה, שושי ולולו אוהבים למדנו מכם כיבוד הורים מהו. הביקורים במשך השנה, החגים המשותפים שלכם יחד. כמה שימחתם את אבא ואמא ובמיוחד בתקופה האחרונה התגייסתם לכל ועשיתם כל שביכולתכם כדי לתת תחושה טובה ולדאוג לכל מה שאפשר.

נדאג לחייציה היקרה ונמשיך לבקר אותה בע"ה. תודה חיים על כל הטוב שהענקת לנו. מודים לה' על הזכות להכיר אותך מקרוב. עכשיו אתה במקום טוב ללא כאב.

נעמו לך רגבי אדמתנו אותה כל כך אהבת.

לאחר השבעה וימי הניחומים..

תודה למנחמים ולכל נושאי התפקידים שנתנו ועשו את המיטב, מעל ומעבר..

לחברים שתרגמו מזון, עידוד ותמיכה. תודה על השפע שהשפעתם עלינו.

יישר כוחכם!

נילי ופנימין סלנט

קהילה מתפקדת כמשפחה

אמי הייתה חולה זמן רב ונלחמה בגבורה כדי לחיות ולהיות עוגן למשפחה שלנו ובמיוחד להמשיך לעזור לאבא. לקראת 'הסוף', אבי חזר והדגיש עד כמה חשוב לו שכל המשפחה תשב שבעה יחד בביתם שבקליבלנד - ארה"ב. לצערי, מאחר ותחלואת הקורונה תפסה גובה וארצות הברית הוגדרה כמדינה אדומה, לא התאפשר לי לנסוע ללוויה ולשבת שבעה ביחד עם אבי, אחי והדודים. אבי הצטער על כך שלא הצלחתי לחלוק איתם את האבל מקרוב, והאפשרות היחידה שנותרה לי היא לשבת שבעה לבד בסעד.

אני רוצה להודות על הכול שעשיתם עבורי כאן בבית בסעד.. לא היה חסר לי כלום. מיד לאחר שקיבלתי את ההודעה על פטירת אמי ז"ל, במוצאי שבת, טלפנתי לרב ארי ושאלתי: "מה עושים?" הרב הגיע אליי הביתה באותו הערב, ישב בסבלנות להסביר לי מה עושים ומי עושה מה בקיבוץ וכך התגלגלו הדברים לקראת ביצוע. רותי לזר שאלה: "מה את צריכה, במה אפשר לעזור?" לא בדיוק ידעתי.. אבל קיבלתי חבילה של דברים שעזרו לי במהלך השבעה. רותי שליווה הגיעה אליי לתמוך בי בערב הלוויה, ובידיה מאכלים 'עגולים' (ביצה קשה, זיתים וקרקרים עגולים) הנהוגים לאכילה בבית האבל, המסמלים את 'מעגל החיים' ואף הוסיפה הסברים. איתן הימן הביא לי כיסא נמוך המיועד ליושבי שבעה, השכנים נכנסו להציע עזרה ועוד.. פתאום נעשה לי סדר בראש. מוסדות הקיבוץ, וועדות, חברים - אין עליכם! המשיכו לזכות במצוות.

למרות שבמקביל אליי היו שני 'בתי אבלים' נוספים, לא הייתי לרגע לבד ולא חסר לי דבר. ילדיי דאגו להיות לצדי ועל לכל שאלה ניתן לי מענה. חברים נכנסו אליי בכל יום לנחם, לשבת לצדי, לשמוע את סיפור חייה של אמי וגם להביט באלבומי התמונות. קיבלתי מגוון של מצרכים טריים, מאפים, פירות, סלטים, נשנושים וארוחות ערב טעימות.

משפחה טובה יותר, בזמן אמת, לא יכולתי לבקש. אני רוצה להודות לכולכם מעומק ליבי על החיבוקים, הטלפונים ועל כך שהגעתם לנחם ולעזור. הוכחתם לי שמשפחה היא לא רק קשרי דם. קהילת סעד = עבורי למשפחה!

בשמחות ובזמנים של צער, אין עליכם. אני שמחה מאד להיות חלק מהקהילה המיוחדת שלנו.

סנדי פרידמן

לקהילת סעד

במהלך המחלה של אבינו, ובמהלך השבעה, הרגשנו מה הם חיי קהילה אמיתיים. היינו "עטופים" מכל עבר, ולשנייה לא נשארנו לבד. רשימת האנשים שנתנו לנו יד ועזרה כה ארוכה:

ברצוננו להודות לצוות המרפאה המופלא שלרגע לא נח, ועזר לנו ולאבינו בכל מה שנדרש. לצוות בית שקמה שטיפל במסירות באמא, ודאג לנו לכל הציווד הנדרש לאבא.

לשכנינו המסורים והמדהימים שסבבו אותנו בכל ימי השבעה, אירחו את האחים של אבי, שירתו אותנו, ניקו וסידרו ודאגו לכל מחסורנו. לצוות המטבח, לצוות שארגן את השבעה (ואם שכחנו משהו, אנו מצטערים) ולכל בית סעד, שביקר את אבא לפני מותו, ובא לבקר בשבעה, וכמובן, הזרים לנו אוכל בכמויות.

מודים מאוד לכולם,

אמיה, שוהי וליא ויצרה יקותיאל

[illegible]

תוכנית 2022

כהרגלנו בקודש לקראת פתיחת כל שנה אזרחית הבאה עלינו לטובה, הצגתי באסיפת החברים האחרונה את תוכנית המשק. התוכנית מציבה יעדים מאתגרים אך ברי השגה לכלל הפעילויות במשק. מגיפת הקורונה על שלל הוואריאנטים שלה עדיין לא עזבה אותה והאתגרים שהיא מביאה מתווספים לאתגרים האחרים המלווים את הפעילויות שלנו. אני מאחל לנו שנתברך בברכת ה' ונצליח במעשה ידינו.

זה המקום להודות לכל העוסקים במלאכה, העובדות ועובדים בענפים, מנהלי הביניים ומנהלי הפעילויות ולכל עובדי המטה, לכולם שעושים לילות כימים לטובת הצלחת הפעילויות העיסוקיות שלנו כל אחד בתחומו. לאנשי הכספים האמונים על הצדדים הפיננסיים וכמובן ליושבי הראש המובילים את המערכות ואת הקיבוץ בתקופה מאתגרת זו – לכולם תודה.

גד"ש

עם תחילת השנה האזרחית הצטרף לשורותינו, היישר לעמדת ניהול הגד"ש רוני ברוך. רוני חבר קיבוץ 'אורים', גד"שניק וותיק ורב ניסיון וידע הן בגידולים השונים והן בניהול חקלאי, מחליף את חיים לנדסמן שלקח על עצמו את גידול תפוח האדמה בגד"ש. בתקופה הקרובה תיערך חפיפה מסודרת בין חיים לבין רוני. חיים כאמור נשאר בגד"ש ולוקח את המושכות של גידול תפוח האדמה מידי המנוסות של לולו. אני סבור שהשילוב בין חיים, שנשאר במערכת וישמש במקביל גם כמשנה לרוני, לבין רוני שנכנס לניהול המערכת, יהיה מהלך שיאפשר לגד"ש להמשיך ולהשתפר ולצעוד קדימה אל עבר האתגרים המשמעותיים בעולם החקלאות. מכאן אני מבקש לשלוח ברכת הצלחת רבה לרוני, אני בטוח ביכולות הן הניהוליות והן המקצועיות של רוני ובעזרת חיים וכל שאר הצוות וכמובן בעזרת ה' יצליח במשימה. הצלחתך – הצלחתכם – הצלחתנו.

טעינה חשמלית

מהפכת הרכבים החשמליים מתקדמת, ניתן לראות ברחבי הארץ רחבים חשמליים מסוגים שונים. רכבים אלו חסכוניים מאוד בצריכת האנרגיה ובעלות האנרגיה הנצרכת. הרכבים היום הינם עם טווח טעינה ארוך הרבה יותר ורוב הרכבים מאפשרים נהיגה רצופה של מעל 300 ק"מ, דבר שמאפשר נהיגה כמעט לכל טווח בארץ ללא צורך בעצירה להטענה בתחנות ההטענה המתרבות ברחבי הארץ. בשונה מתחנות דלק עמדות טעינה מפוזרות במקומות שונים, בחניונים, בתחנות דלק, בבתים פרטיים ובמקומות העבודה. דבר שמאפשר נסיעה רצופה לכל יעד ללא בעיות תשתית.

כאן בסעד עדיין אין רכבים חשמליים רבים, ואם ישנם, הם רכבים פרטיים של משפחות. ברור לנו שאנחנו צריכים להכין את התשתית גם כאן, ולכן התקשרנו עם אחת החברות בתחום ובעתיד הקרוב יוקמו בסעד 4 עמדות טעינה מהירה - 2 עמדות בקרבת תחנת התדלוק ו-2 עמדות בקרבת המרכזייה בראש הגבעה (ליד בית גילי ויענקוש זיוון). הטעינה תתבצע כמובן בחיבור ישיר לעמדה והפעלת העמדה תהיה דרך אפליקציה ייעודית שבעזרתה גם ייתבצע החיוב. עקב המבנה הפיזי של הקיבוץ והתשתיות לא נוכל כמובן לפרוס עמדות טעינה בכל חנייה. נתרכז בחניונים המרכזיים ונתרחב במעלה הדרך לחניונים נוספים.

כרמל הפריין

יום הולדת – חגיגה נחמדת..

השבוע, ציינו את ר"ח שבט, ובו ביום גם תכננו לחגוג את ראשית הגעתם של חברי גרעין ז' לגיל 90.

אלא, שהקורונה גם 'החליטה לחגוג', ועקב ההגבלות השונות והרצון לשמור על בריאות חברינו היקרים, האירוע כרגע נדחה.

יחד עם זאת, לרגל השמחה לתחילת העשרת הבאה, מתפרסמת ברכת הבנים, כמחווה לחוגגים. וכמילות השיר: "כן נזכה לשנה הבאה, עד מאה ועשרים שנה" – בבריאות ובשמחה!

ברכת הבנים fe חברי גרעין ז' / רמי אהרונים

ראוי חברים כי יופקד באלבום, לדורות הבאים למזכרת
הצטרפות הגרעין למקימי הקיבוץ, תמונות שראשים מסחררת
כיצד כאן, חברי הגרעין המיוחד, תפסתם עמדות לתפארת
והובלתם את זה הקיבוץ לפריחה, שכל חברה בכם היתה מתהדרת.
יושבים כאן אנחנו, דור שני לגרעין, מצדיעים ומלאי הערכה
ובשם כולם, שבלב כאן איתנו, נוסיף עוד מילות של ברכה

גיל 90, יש בו משהו מיוחד ונהדר

זהו גיל עם מבט לעתיד, ובעיקר מבט אל העבר

גיל 90, יש בו משהו מאד מרגש

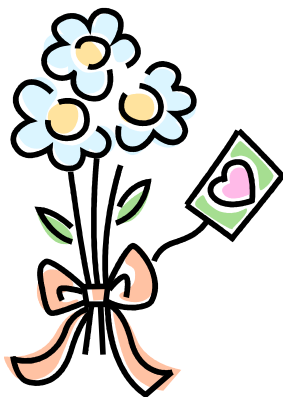
עם כל מה שעברתם, ועם כל מה שעוד יש

90 – הוא גיל, עם הרבה מזל טוב

זהו גיל מלא באושר, ושמחה לרוב

גיל בו נמלא ליבנו, ברוב תקווה ואהבה

גיל בו נאחל, חיים שלווים ובריאות טובה.

הורים יקרים!

נברך גם נרון וננעים בקול זימרה

ונגיש עוגת ברכות, בהלל ובשירה -

במרכז פרוסת ברכה, בטעם של קצת צחוק

וסביבה פרוסות ברכות, בטעם די מתוק

פרוסת ברכה גדולה, לימי אושר ושמחה

ופרוסות של ברכה, לעשייה והצלחה

נטבול הכל היטב, בקרם של פינוקים

ונפזר הרבה מעל, אבקה של חיבוקים

כך מאחלים אנו, בלב מלא שמחה ונחת

ברינה ואהבה כל הבנים ביחד!!

מזל טוב!

עצבון קוראנה!

אנו חוזרים על המטרה אותה הצבנו: בגל הזה לא נהיה אדומים! עם אחריות וערבות הדדית! לצערנו, ה"אומיקרון" כבר אצלנו בקיבוץ. לא נוכל לקבל אמירות כמו: "מה שיהיה יהיה", "בכל מקרה מדברים על מחלה קלה", "בואו ניתן כבר לכולם להדבק ונמשיך לחיות כרגיל", כי:

נכון אמנם שרוב הציבור יחלה בצורה קלה, אך חלקו עלול לחלות בצורה מורכבת ומסובכת יותר. תפקידנו כקהילה סולידרית הוא לשמור על אותו המיעוט ולבנות לו "חומת הגנה". החדשות המנחמות הן שמדובר כנראה בווריאנט שלמרות היותו מאוד מדבק סביר שיחלוף מהר. דווקא משום כך נדרש מאתנו מאמץ קצר וממוקד, של שינוי ההרגלים ושל זהירות. אם נפעל בצורה נחושה ורצינית, נצליח להגן ולשמור על מי שנזקק לכך.

אז מה נדרש מאתנו?

1. **מסיכות!** זה הדבר העיקרי שהוכח ללא שום הסתייגות שעוזר במניעת הדבקה. נעטה מסכה ללא ויתור לעצמנו ולילדינו, תוך התחשבות בכל מי שסביבנו.
2. **המחלימים מ"גלים" קודמים והמחוסנים שעברו 5 חודשים ממתן החיסון** - שימו לב. אתם כבר (כמעט...) לא מחוסנים! ולכן צריכים לנהוג על פי אותן מגבלות.
3. **מי שיכול להתחסן-שיתחסן!** השבועיים הקרובים הם קריטיים על מנת שבני 60 ומעלה יוכלו להתחסן, כך שלאחר שבוע הקבוצה הרגישה יותר תהיה מוגנת במידה רבה.
4. **ביום שני הקרוב ח' שבט, נערוך מבצע חיסונים במועדון לחבר.** הרשמה אצל המזכירה הרפואית.
5. **לשקול קיום אירועים גדולים והשתתפות בהם** – למרות שאיננו "סגר", והשגרה כמעט לא מופרת, חשוב שנמנע לתקופה מוגבלת מאירועים המוניים.
6. **ארוחות משותפות** - ידוע ומוסכם שארוחות הן נקודת תורפה משמעותית המהווה כר פורה להידבקות בקהילה. ננסה להגביל ארוחות כאלה לזמן מה. קרוב לוודאי שהחברים הטובים ובני המשפחה המורחבת יקבלו זאת בהבנה.
7. **בידודים** - בענין זה יש לנהוג בכובד ראש ולעיתים אף לפנים משורת הדין. אם אינכם מרגישים טוב, הימנעו מלהגיע למקומות ציבוריים. במקרה שכן משפחה נחשף למאומת, רצוי שכל המשפחה תבצע בדיקת אנטיגן ותשהה בבידוד עד לקבלת תוצאה שלילית, זאת על מנת לוודא שאין עוד נדבקים.

נפעל יחד בהשראת דבריו היפים של הרב קוק, הנכונים תמיד וביתר שאת עכשיו:

"החוט החורז בכל התורה הוא קשר הפרט לכלל, כסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה,

הננו צריכים לעלות משפלות הפרט- אל רוממות הכלל"

(עולת הראי"ה א, שסא)

בברכת ערבות הדדית ובריאות,

הצוות האמנה על הקורונה, ואנהל הקהילה

ליוכבד אלהל ולכל המשפחה ברכות להולדת הנין

בן לפי ורות אלהל, נכד ליוסי וארה אלהל

איחולים למחות ולנחת!

